

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ใช้ในการศึกษาภาวะจิตสังคม ของผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือด อายุ 12 -15 ปี ที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคมะเร็ง แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวช โรงพยาบาลรามาราศิบัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 ข้อมูลทั่วไป
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา
- 1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษา
- 1.4 ข้อมูลด้านครอบครัว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง

(Semi-structure In-depth Interview)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	6	50
หญิง	6	50
<u>อายุ</u>		
12 ปี-13 ปี	7	58.3
14 ปี-15 ปี	5	41.7
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	12	100
คริสต์	-	-
อิสลาม	-	-
<u>การศึกษา</u>		
ยังไปโรงเรียนอยู่	4	33.3
ไม่ได้ไปโรงเรียน	8	66.7

ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผลการเรียนที่ผ่านมา</u>		
ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 4)	1	8.3
ดี (เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป)	3	25
ปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป)	7	58.4
อ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป)	1	8.3
อ่อนมาก (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1)	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่มาใช้บริการที่แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวช โรงพยาบาลรามาริบัติ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 12 คน จากจำนวนของผู้ป่วยทั้งหมดคิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 50 และ เพศหญิงร้อยละ 50

ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ในช่วง 12-13 ปี ร้อยละ 58.3 และช่วงอายุระหว่าง 14-15 ปี ร้อยละ 41.7 อายุโดยเฉลี่ยของผู้ป่วย = 13 ปี ผู้ป่วยทุกรายนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 100

ด้านการศึกษา ยังไปโรงเรียนอยู่ ร้อยละ 33.3 ไม่ได้ไปโรงเรียน ร้อยละ 66.7

ผลการเรียนที่ผ่านมา เรียนได้ระดับ ดีมาก จำนวนร้อยละ 8.3 ระดับ ดี จำนวนร้อยละ 25 ระดับ ปานกลาง จำนวนร้อยละ 58.4 ระดับ อ่อน จำนวนร้อยละ 8.3

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลการรักษาและอาการ

ข้อมูลการรักษาและอาการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>การวินิจฉัยโรค</u>		
ALL	11	91.67
ANLL	1	8.33
<u>ระยะเวลาที่ได้รับการรักษา</u>		
6 เดือน – 1 ปี	3	25
1 ปี – 2 ปี	8	66.7
2+ ปี – 3 ปี	1	8.3
<u>อาการข้างเคียงจากยาเคมีบำบัด</u>		
คลื่นไส้ อาเจียน	10	83.3
แผลในปาก	10	83.3
เลือดออกง่าย	5	41.6
ติดเชื้อง่าย	5	41.6
ผมร่วง	12	100
ท้องผูก	2	16.7
ท้องเสีย	-	-

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่มารับการรักษาที่แผนก
กุมารเวช โรงพยาบาลรามารัตนาคี เป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว ชนิด ALL จำนวนร้อยละ 91.67 ชนิด
ANLL จำนวนร้อยละ 8.33 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการรักษาอยู่ในระยะ maintenance phase ใช้เวลา
ในการรักษาเป็นเวลา 6 เดือน – 1 ปี ร้อยละ 25 1 ปี – 2 ปี ร้อยละ 66.7 2 ปี – 3 ปี ร้อยละ 8.3
อาการข้างเคียงจากการรักษาด้วยยาเคมีบำบัดที่พบได้ คือ คลื่นไส้ อาเจียน ร้อยละ 83.3 แผลในปาก
ร้อยละ 83.3 เลือดออกง่าย ร้อยละ 41.6 ติดเชื้อง่าย ร้อยละ 41.6 ผม่วรง ร้อยละ 100 ท้องผูก ร้อย
ละ 16.7 ท้องเสียไม่พบ

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>จำนวนสมาชิกในครอบครัว</u>		
สมาชิกในครอบครัว 3 คน	2	16.67
สมาชิกในครอบครัว 4 คน	3	25
สมาชิกในครอบครัว 5 คน	4	33.33
สมาชิกในครอบครัว 6 คน	3	25
<u>ลำดับการเกิด</u>		
ลูกคนเดียว	2	16.67
ลูกคนแรก	3	25
ลูกคนที่ สอง	2	16.67
ลูกคนที่ สาม	1	8.33
ลูกคนสุดท้าย	4	33.33

จากตารางที่ 3 พบว่าลักษณะครอบครัวของผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวมีจำนวน สมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกัน 3 คน จำนวนร้อยละ 16.67 , 4 คน จำนวนร้อยละ 25 , 5 คน จำนวนร้อยละ 33.33 , 6 คน จำนวนร้อยละ 25 ลำดับการเกิด เป็นลูกคนเดียว จำนวนร้อยละ 16.67 , เป็นลูกคนแรก จำนวนร้อยละ 25 , เป็นลูกคนที่ สอง จำนวนร้อยละ 16.67 , เป็นลูกคนที่ สาม จำนวนร้อยละ 8.33 , เป็นลูกคนสุดท้าย จำนวนร้อยละ 33.33

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง

(Semi-structure In-depth Interview)

ผลการวิจัยส่วนนี้เป็นการนำเสนอในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว ซึ่งได้มีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างละเอียด โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว อายุ 12 -15 ปี ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลรามาริบัติ จำนวน 12 ราย ในจำนวนนี้เป็นเด็กผู้หญิง 6 ราย เด็กผู้ชาย 6 ราย

ด้านร่างกาย

1. เวลาที่โรงพยาบาลแต่ละครั้งหนูได้รับการรักษาอย่างไรบ้าง

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) เวลาที่โรงพยาบาลบางครั้งก็โดนเจาะหลัง บางครั้งก็ให้ยาหยดเข้าเส้น

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) หมอก็รักษาโดยการเจาะเลือดไปตรวจ แล้วก็เจาะหลัง

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) เวลาที่โรงพยาบาลก็ต้องเจาะเลือด เจาะหลังหรือไม่ก็ฉีดยา

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) มาโรงพยาบาลก็จะโดนเจาะหลัง หรือไขกระดูก ซึ่งแต่ละครั้งก็จะไม่เหมือนกัน

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) มาโรงพยาบาลก็ต้องได้รับการเจาะเลือดไปตรวจ ตอนช่วงแรกๆ ก็จะโดนฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อและก็จะโดนเจาะเลือด เจาะไขกระดูกอีกด้วย

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) มาโรงพยาบาลก็จะเจาะเลือด ถ้าเกร็ดเลือดต่ำก็จะให้เกล็ดเลือด

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) มาโรงพยาบาลก็จะโดนเจาะหลัง เจาะเลือด มาเกือบทุกอาทิตย์ ช่วงแรกๆ ก็จะโดนเจาะเลือดบ่อย

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษา มาเป็นเวลา 2 ปี) ตอนมาตรวจก็ต้องเจาะเลือด ถ้าผลเลือดดี หมอเด้าก็จะให้ยาเคมีบำบัด แต่ถ้าผลเลือดไม่ดีก็ต้องถูกฉีดยากระตุ้นเม็ดเลือดขาว

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) หมอเด้าก็จะตรวจร่างกาย เอาเลือดไปตรวจ และก็ให้ยาเคมีตามตาราง

น้องกิฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็มีหลายอย่างแล้วแต่อาจจะโดนเจาะหลัง เจาะเลือด ให้ยา ให้เลือด ถ้าซิดหรือมีเลือดออกง่าย ผลเลือดต่ำ

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) มาโรงพยาบาลแต่ละครั้งก็ต้องตรวจเลือดดูว่าปกติหรือไม่

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษาเป็นเวลา 2 ปี) ช่วงแรกๆ ก็มาทุกเดือนมาเจาะหลังแล้วก็ให้ยาตีแดงๆ ครีบ ตอนหลังหมดไป คอร์สหนึ่งแล้วก็หยุดไปแล้วก็เป็นงูสวัด แล้วก็ตรงนี้ก็เป็นแผลยังไม่หายก็ให้คอร์ส 2 ปี ก็รักษา มาเรื่อยๆ

2. ช่วงที่ได้รับยาเคมีบำบัดมีผลข้างเคียงอะไรเกิดขึ้นบ้าง

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษา มาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ช่วงที่ได้รับยาเคมีบำบัด ผมก็ร่วงหมดหัวเลย แล้วก็ยังมีอ้วกเกือบตลอด กินอาหารก็ไม่ค่อยได้เพราะคลื่นไส้ บางครั้งก็มีไข้ติดเชื้อง่าย และก็มีเลือดออกง่าย มีจุดเลือดตามตัว

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษา มาเป็นเวลา 2 ปี) พอได้รับยาเคมีบำบัดผมก็ร่วง ร่วงตลอด พอช่วงหลังมันถึงออกขึ้นมาใหม่ หน้าตาเราก็จะเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษา มาเป็นเวลา 8 เดือน) ยาเคมีบำบัดทำให้ผมหนุร่วง คลื่นไส้ อาเจียน เวลา รับประทานอาหารหรือได้กลิ่นอาหารหรือแค่เห็นก็อยากจะอาเจียนแล้ว จนน้ำหนักลด ผอมลง กว่าเดิม

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษา มาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ส่วนใหญ่ก็ผมร่วงมากบางทีก็ตกใจ และก็มีแผลในปากรับประทานอะไรก็ ปวด ทานไม่ลง

น้องกิง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ส่วนใหญ่ที่เห็นได้ชัดก็จะมีผมร่วงมากกว่า บางทีก็มีไข้ ดิคเชื้อบ้าง และมีจุดเลือดออกตามตัวเป็นจ้ำๆ

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) พอได้ยาเคมีบำบัด ก็จะมีผมร่วง ร่วงเกือบหมดหัวเลย แล้วก็ยังทำให้คลื่นไส้ อาเจียนอีก รับประทานอาหารก็ไม่ค่อยได้ มันเบื่อไปหมด

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) มีผมร่วงก็ปล่อยให้มันร่วงตามธรรมชาติ หน้าตาก็จะปรุๆ แล้วก็ดูใหญ่ขึ้น มีคลื่นไส้ อาเจียนบ้าง

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ผมก็ร่วงเหมือนกันเวลาได้ยาเคมีบำบัด

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) บางทีผมก็ร่วงมาเป็นกำๆ บนหมอน แล้วก็ยังมีจุดเลือดออก ต้องคอยระวัง

น้องก๊อฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) หงุดหงิด ไม่อยากยุ่งกับใคร ไม่อยากคุยกับใคร แต่ผมก็ไม่ค่อยร่วง

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ผมร่วงบ้างไม่เยอะ คลื่นไส้ อาเจียนมีบ้าง แล้วก็รู้สึกไม่สบายเนื้อไม่สบายตัว รูปร่างหรือเปลี่ยน อ้วนขึ้นในช่วงที่ได้ยาบางตัว และก็มีแผลในปาก

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ผมร่วงเวลาร่วงก็ไปตัดผมให้มันสั้นๆ ให้ยาก็มีอาเจียน คลื่นไส้ เวลารับประทานอาหารเข้าไป

3. มีวิธีการจัดการ อย่่างไรกับการเจ็บป่วยและข้อจำกัดจากการเจ็บป่วย

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) เรื่องการระวังการติดเชื้อก็ต้องปิดจมูกเวลาออกไปข้างนอก และอาหารก็ต้องทำสุกใหม่ๆ สะอาด ผลไม้ก็ต้องปอกเปลือกและทำให้สุกก่อนถึงจะกินได้ และที่ระวังไม่ให้เลือดออก ไม้ไปกระทบอะไรรุนแรง

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ต้องระวังเรื่องการติดเชื้อ โดยการรักษาความสะอาดทุกอย่างต้องสะอาด

รวมถึงอาหารการกินทุกอย่าง ออกไปไหนก็ต้องใส่ผ้าปิดจมูกไว้ อาจจะลำบาก อึดอัด หายใจไม่สะดวกบ้าง แต่ก็ต้องระมัดระวังการเล่นไม่ให้รุนแรง

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) ก็ต้องระวังหลายอย่าง เช่น เรื่องการติดเชื้อก็ต้องใส่ mask ไปตลอด อาหารก็ต้องรับประทานที่สุกสะอาด และต้องระวังไม่ให้เลือดออก

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) เรื่องการติดเชื้อก็ต้องคอยระวังดูแลตัวเองตามคำแนะนำของหมอ อะไรที่ไม่ควรทำก็ไม่ทำ ต้องอดทน

น้องกิ่ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ก็ต้องเชื่อฟังที่แม่บอกไปไหนก็ต้องใส่ผ้าปิดจมูกไว้ ระวังไม่ให้ติดเชื้อ เวลาเป็นไข้ก็ต้องไปโรงพยาบาล

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ก็ต้องยอมรับ และทำตามคำแนะนำของหมออย่างเคร่งครัด เพราะเราป่วยและต้องดูแลตัวเอง

น้องใจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ส่วนใหญ่ก็ต้องใส่ผ้าปิดจมูกไปตลอด พยายามหลีกเลี่ยงที่คนเยอะๆ จะดูหนังก็ดูจากทีวี เข้ามาคุยที่บ้านแทน

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็ต้องยอมรับว่าเราไม่เหมือนคนอื่น ต้องระวังตัว ระวังการติดเชื้อ ระวังไม่ให้เลือดออกต้องเชื่อฟังหมอแนะนำ และปฏิบัติตัวให้ถูกต้องจะได้ไม่มีไข้

น้องใจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็พยายามไม่ออกไปไหน อยู่แต่ในบ้าน ดูทีวี ทำอะไรไปเรื่อยๆ ถ้าออกไปก็เอาผ้าปิดจมูกไปด้วย ถ้าไม่ระวังก็จะติดเชื้อได้ง่าย อาจจะต้องไปนอนโรงพยาบาล ไม่อยากนอนโรงพยาบาลก็ต้องทำตามคำแนะนำของหมอ เพราะเรามีโรคประจำตัว

น้องกอล์ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ตั้งแต่ป่วยก็ต้องคอยดูแลตัวเองตามที่หมอแนะนำ ระวังการติดเชื้อ โดยการใส่ผ้าปิดจมูก เวลาออกไปไหนเป็นการป้องกันตัวเอง และจะเล่นอะไรก็ต้องระวังอุบัติเหตุ

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) การรับประทานอาหารบางครั้งก็ต้องเอามาทำให้สุก อย่างเช่นผักต่างๆ ผลไม้ก็ต้องเอาเปลือกออก เคยชอบอาหารต่างๆ ก็เปลี่ยนเป็นทอดแทน ต้องรู้จักปรับตัว ปรับเปลี่ยนวิธีการ

น้องลา (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) แม่ก็ช่วยดูแลเรื่องอาหารต่างๆ ถ้าอยากกิน แม่ก็จะทำให้กินเอง เพราะต้องระวังเรื่องความสะอาดให้ดี จะไปซื้ออาหารกินเองก็ต้องเลือก

4. ชีวิตเปลี่ยนไปมากหรือไม่ตั้งแต่ป่วย เปลี่ยนแปลงอย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็เปลี่ยนบ้างเรื่องการทำกิจกรรมการเล่นกีฬา ตะบอลล้นบอลต้องระวังมากขึ้น เรื่องอาหารการกินก็ต้องระวัง โรงเรียนก็ไปบ้างหยุดบ้าง

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็เปลี่ยนไป การทำกิจกรรมต่างๆ ทำได้ ไม่เหมือนเดิมเล่นแรงๆ ไม่ได้

น้องเคย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ทุกอย่างต้อง เนียบคะไม่มาก หนูก็ปรับตัวได้

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็เปลี่ยนบ้างก็ไม่ได้เรียน

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) แต่เปลี่ยนไปที่ไม่ได้ไปโรงเรียน และคอนแรกชอบกินโยเกิร์ต, สลัดผักก็กินไม่ได้ต้องงดไปเลยเมื่อก่อนเป็นคนชอบออกกำลังกาย แบบปั่นจักรยาน ตอนนี้ก็ทำอยู่แต่ตีเบดก็ไม่ค่อยได้ทำแล้วเพราะมีนต้องวิ่งเหนื่อยกว่าปั่นจักรยานเยอะก็เรื่องพวกอุบัติเหตุอะไรพวกนี้ต้องระวังมากๆ

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ไม่ค่อยได้เจอเพื่อนไม่ได้เรียน อย่าไปกระแทกหรือล้ม โคนอะไรเดี๋ยวเลือดออกง่าย

น้องจ๊ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) เปลี่ยนไปกะทันหัน เหมือนเครื่องยัดตก เหมือนกับที่เราตายไปแล้วระวังเรื่องการคิดเชื่อ

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็เปลี่ยนครับเรื่องการดูแลตัวเอง อาหารการกินต่างๆ

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1ปี 6 เดือน) ก็ไม่ได้ไปเรียน คิดถึงเพื่อนๆ

น้องกัท (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) เปลี่ยนกะ จากเมื่อก่อนช่วยแม่ทำงานในตลาด เคี้ยวนี้ไม่ค่อยไปเลยแม่ไม่ให้ไปไม่ได้ไปโรงเรียน

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) เรื่องการเรียนแล้วก็สังคม ถ้าซื้ออาหารก็ไม่กินของย่างที่ก่อให้เกิดมะเร็งส่วนอาหารเนี่ยส่วนมากก็เอาลง กระทะอีกที

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) บางทีเล่นอะไรก็อาจจะเหนื่อยง่าย ไม่เหมือนแต่ก่อน การทำกิจกรรมอะไรก็ต้องลดลง สิ่งที่เคยทำก็ไม่ได้ทำ

5. ความเจ็บป่วยครั้งนี้มีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ต้องคอยระมัดระวังมากขึ้นสิ่งที่เคยทำก็ทำไม่ค่อยได้หรือทำได้น้อยลง ต้องขาดเรียนเป็นบางครั้งเวลาต้องมาตรวจแต่ละครั้ง

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) เรื่องอาหาร เรื่องความสะอาดต้องระมัดระวังตัวเองจะเป็นอย่างแต่ก่อนไม่ได้

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) หลายอย่าง คือ ต้อง mask ไปตลอด เวลาออกไปไหนสิ่งที่เคยทำได้ ไปไหนอย่างอิสระก็ไม่ได้ไป

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็ต้องกินอาหารที่สุกๆ มันก็มีบ้างบางทีที่อึดอัด กลัวติดเชื้อ พอดื่ม pot ด้วยอาบน้ำก็ต้องระวัง เพราะบางทีจะไปโดนแผล ก็ต้องใช้เช็ดเอาก่อนอย่างวิซาละ โลด โผน ไม่ค่อยทำได้แล้ว

น้องกิง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) จากที่เคยไปโรงเรียน เรียนหนังสือก็ไม่ได้เรียน เรื่องอาการก็ต้องระวัง และตอนแรกชอบกิน โยเกิร์ต, สลัดผักก็กินไม่ได้ต้องงดไปเลยเมื่อก่อนเป็นคนชอบออกกำลังกาย แบบปั่นจักรยาน ตอนนี้อายุอยู่แต่ตีแบดก็ไม่ได้ทำแล้วเพราะมีนต้องระวังเหนือกว่าปั่นจักรยานเยอะก็เรื่องพวกอุบัติเหตุอะไรพวกนี้ต้องระวังมากๆ

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ก็เล่นแบบเมื่อก่อนไม่ได้ เหนื่อยง่าย เคี้ยวนี้ต้องอยู่กับบ้านเลยๆ

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ต้องคอยระวังทุกเรื่อง ทำอะไรไม่ได้เต็มที่

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) กินอาหารที่สุกสะอาด กินยาให้ครบ โรงเรียนก็ยังไปอยู่ แต่ก็ต้องขาดเรียนบ้าง กิจกรรมที่โรงเรียนก็ทำได้ไม่เท่าเพื่อน เล่นที่แรงๆ ไม่ได้ก็อยากเล่นเหมือนกัน แต่ก็ต้องระวังครับ

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ต้องระวังการติดเชื้อง่าย เลือดออกง่าย ชีวิตก็เปลี่ยนไปไม่ ต้องทำอะไรเลยแม่เป็นคนทำให้เกือบทั้งหมด

น้องก๊ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) อาหาร ถ้วยชามต้องลวกน้ำร้อนก่อนกินแล้วก็ล้างมือ ทำงานบ้าน กวาดบ้าน ถูบ้าน ให้สะอาดไม่ให้มีเชื้อโรค ผุ่นปิดออกให้หมด เมื่อก่อนช่วยแม่ทำงาน ขยายผักเคี้ยวนี้ก็ไม่ต้องไป

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ก็ความรู้เราคงน้อยลง แล้วก็ไม่ได้พบเพื่อนแทบไม่ได้เกี่ยวกับเลยไปบ้างไม่ไปบ้างนานๆไปที่กิจกรรมบางอย่างก็ไม่ได้ทำเลยด้วยซ้ำตะบอล ชีจรรย์านอย่างนี้ พ่อไม่ให้ทำแล้วก็เล่นกับสุนัข เล่นได้แต่ต้องล้างมือ

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ส่วนใหญ่ถ้าเล่นอะไรแรงๆ ก็จะไม่ไปเล่นต้องได้แต่นั่งดูเฉยๆ และก็ไม่ได้อยากไปไหน

ด้านจิตใจ

1. รู้สึกอย่างไรตั้งแต่รู้ว่าตัวเองป่วย

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ตอนแรกก็เฉยๆ แต่พอต้องมาบอຍก็รู้สึกเบื่อกับที่ต้องมาโรงพยาบาลบ่อยๆ ไม่ได้ทำอะไร อย่างที่อยากทำ

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) เบื่อกับที่ต้องมาโรงพยาบาลบ่อยๆ แล้วก็กลัวที่รู้ว่าจะต้องโดนเจาะเลือดกลัวเจ็บ

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) รู้สึกไม่ค่อยดีก็มันเจ็บอะ เวลาโดนทำอะไร เช่น ต้องโดนเจาะเลือด

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุคเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) แรกๆ ก็ไม่รู้รู้สึกยังไงคะ แบบว่าเมื่อค้มาโรงพยาบาลทุกอาทิตย์ มาบ่อยๆ เข้าก็เบื่อไม่ยอมมา

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุคเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) แรกๆ ก็กลัวค้ะ หลังๆ ก็ชินเพราะว่าเริ่มสนิทกับพยาบาลมากขึ้น ก็จะข้งใจล้ะเหมือนเป็นเพื่อนกันแล้ว เวลาข้ขึ้นไปบน ward ชั้น 8 ก็จะสนิทกับเค้า แรกๆ ก็กลัวเค้าแต่เดี๋ยวนี้ไม่แล้ว

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุคเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือนได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ทำใจไม่ค่อยได้ เหมือนกับว่าจะไม่ได้กลับไปเรียนอะไร อย่างนี้เบื่อกว่าจะได้ตรวจกว่าจะทำอะไรกินน

น้องจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) รู้สึกถึงอะไรบางอย่าง ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะรู้สึกข้งใจ

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) รู้สึกกลัว กลัวไม่หาย และเบื่อกว่าต้องมาโรงพยาบาล

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุคเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1ปี 6 เดือน) เวลาต้องมาโรงพยาบาลจะเบื่อกมาก เพราะมาบ่อยตอนแรกก็กังวล หลังๆ ก็เบื่อ

น้องก๊ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุคเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ไม่อยากรับรู้อะไรเลยถึงเวลาให้ข้ก็ให้ เวลาหายก็หาย ให้หมอบอกเอาแต่เนี้ย กลัวร้องไห้ไม่ยอมเข้าไป เวลาหมอเรียกตรวจหรือเจาะเลือด

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุคเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ผมรู้สึกว้กังวลกังวลเรื่องการเรียนเพราะว่ากลัวเรียนไม่ทันเพื่อน แล้วก็แบบว่า กลัวเรียนไม่เก่ง รู้สึกเหนื่อย เบื่อ แล้วก็ไม่ยอมมามาแล้วก็รู้สึกว้มันเหนื่อยเมื่อก่อนก็กลัวแต่เดี๋ยวนี้อินแล้ว

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ข้ไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็กลัว กลัวเจ็บ ไม่อยากมาโรงพยาบาลเลย เพราะรู้ว่าป่วยจะต้องมารักษา

2. มีความกังวลใจ (กลัว, โกรธ, เศร้า) เรื่องใดบ้างในขณะที่เจ็บป่วย

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็กังวลอยู่ เรื่องโรค ว่าเมื่อไรจะหาย ไม่ค่อยแน่ใจเท่าไร

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) กลัวเวลาถูกฉีดยา มาหาหมอก็ต้องถูกฉีดยา

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) หนูกลัวไม่หายก็กังวลนิดหน่อยกลัวเจ็บมากกว่า

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็กลัวเวลาเจาะหลัง เจาะไขกระดูกไม่ค่อยรำริง มีซิมๆ เศร้าๆ ไม่รำริงเวลามีไข้แล้วก็กลัวไม่หาย

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ก็กลัวเข้ามาเจาะเลือด อะไรอย่างนี้แรก ๆ จะกังวลก็คือจะฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อบ่อยวันเว้นวันมันจะเครียดตรงนี้ค่ะ มันปวดมาก

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ฮี กลัวไม่ได้กลับไปเรียน กลัวเข็มฉีดยา กลัวเจ็บ มันกลัวไปหมดทุกเรื่อง

น้องใจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ผมกังวลเรื่องคัดจมูกเรื่องคัดจมูกบ้างเนี่ยมันเป็นประจำรับมันหายใจไม่ค่อยออก เจาะเลือดไม่ค่อยกลัว แต่กลัวเรื่องการเจาะหลังอย่างเดียวกแล้วเข็มไปโดนเส้นประสาทแล้วมันจะฉีกขาดออกจากกันก็กลัวจนตัวสั่นก็มีมันจะเย็นเหมือนคนตาย มันชาไปถึงขา

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) รู้สึกกลัว แต่ตอนนี้ไม่กลัว เพราะหลังๆ ก็เจาะ โคนจนชิน มาหาหมอบ่อย

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) รู้สึกกังวลนิดหน่อย ก็กลัว กลัวเจ็บ กลัวไม่หาย

น้องก๊ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ตอนแรกๆ ก็กังวลเรื่องโรค พอมาบ่อยๆ ก็ชินแล้ว

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ก็กังวลครับ กลัวว่ามันจะไม่หายขาด ไม่ได้กลับไปเรียน

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็ไม่อยากมาแล้วแต่บางทีก็ไม่มาร้องให้ ไม่มามาก็กลัวว่าจะต้องเจาะหลังอะไรพวกนี้แต่บางทีก็ดูใบว่าจะต้องทำอะไรบ้างถ้าต้องให้ยาก็ไม่เท่าไร

3. แล้วเวลามีความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้น ได้มีการจัดการอย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้ปรึกษาใคร เก็บไว้คนเดียว เคี้ยวมันก็ลืมๆ

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ไม่มีอยู่เฉยๆ

น้องเคย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) ปรึกษาแม่ แม่ก็บอกว่าไม่ต้องไปคิดมาก เคี้ยวก็หาเอง ก็สบายใจขึ้น

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็ไม่ได้ทำอะไร

น้องกิ่ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ก็อ่านหนังสือ ดูทีวี ทำอะไรก็ได้ที่ให้ลืม บางทีไม่มีอะไรทำก็หลับ

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ก็ไม่ได้ทำอะไร ก็ยังกลัวเหมือนเดิม

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) เวลาเจาะหลังก็ไม่ทำขัง ใจนอนอย่างเดียวตามที่หมอสั่ง บอกแม่เป็นบางครั้งแม่เค้าก็ช่วยบอกว่าเริ่มเจาะหรือยัง เริ่มถอดเข็มออกหรือยัง เริ่มปิดพลาสติกหรือยัง

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็เฉยๆ ไม่ได้บอกใคร

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็เฉยๆ ไม่ได้บอกใคร อึดอัดใจนิดหน่อยอ่านหนังสือ สวดมนต์ ไปวัดก็ช่วยให้สบายใจขึ้นได้

น้องกีฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ไม่ทำอะไรเลย เขาเรียกก็ต้องเข้าไป เขาเรียกใหม่ก็ต้องเข้าไปไม่อึดอัด มีสมุดพกเล่มหนึ่งก็เขียนใส่ในนั้นหมายเลขทำงานบ้าน ไปหรือดูทีวีให้มันลืมๆ

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ก็ปรึกษาคู่พ่อคุณแม่ ก็ช่วยให้คำปรึกษาคู่พ่อก็ช่วยเหลือด้านการเรียน และติดต่อกับโรงเรียนเรื่องการเรียน

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ไม่รู้สติบางทีก็ร้องไห้ก็บอกพี่ก็บอกว่าให้ออดทนเยอะๆ

4. มีความคิด ความเชื่อในเรื่องใดบ้างตั้งแต่เจ็บป่วย เช่น เรื่องโชคชะตา ศาสนามีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็เชื่อเรื่องกรรมอ่านหนังสือที่บ้านครบ ข้อนรอยกรรมเขามั่นเป็นกรรมของแต่ละคนสะ ครบ ก็ไหว้พระ สวดมนต์ ทำให้สบายใจขึ้นได้

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) เชื่อบ้างความศักดิ์สิทธิ์รับสวดมนต์

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) ก็ไม่ค่อยเชื่อในเรื่องนี้เท่าไร ไม่ค่อยได้ทำอะไรเกี่ยวกับศาสนา

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็ทำบุญอะไรๆก็ช่วยให้จิตใจสงบ ช่วยให้สบายใจขึ้นค่ะ ไปทำบุญตักบาตรทุกครั้งที่มีโอกาส

น้องกิง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือนได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) เชื่อค่ะเพราะว่าเวลาจะเจาะเลือด เจาะไขกระดูกทุกครั้งหนูก็จะสวดมนต์ขอพรเจ้าแม่กวนอิมให้เจาะได้หนเดียวผ่านทุกครั้ง ก็เป็นคนชอบทำบุญอยู่แล้วปกติ ก็คิดว่าจะทำให้หนูหายได้

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ก็เรื่องกรรมมันเป็นกรรมของเรา คิดอย่างนี้ช่วยให้สบายใจขึ้นก็มีสวดมนต์ก่อนนอนอะไรแบบนี้ จะทำให้นอนหลับไม่คิดมาก

น้องใจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ก็เชื่อเรื่องบุญกรรม ผมคิดว่าตั้งแต่ชาติที่แล้ว ผมเคยฆ่าใคร ไว้แล้วชาตินี้ถึงเป็นแบบนี้ก็ช่วยให้หายเจ็บป่วยโดยสวดมนต์เป็นประจำ สวดอรหังครับ

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็เรื่องกรรมเรื่องเวรกรรมมีจริงช่วยให้สบายใจโดยไหว้พระ, สวดมนต์

น้องใจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1ปี 6 เดือน) ก็มีเรื่องทำบุญช่วยให้สบายใจได้จริงๆ แล้วก็สวดมนต์ ไปวัดบ้าง

น้องกีฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) เชื่อเป็นบางครั้งเชื่อว่าเราทำกรรมมาเราค่าพ่อแม่แต่ก่อน ก็เลยต้องป่วย ก็ต้องทำบุญตักบาตร ให้อาหารปลา

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) เชื่อกันเชื่อแบบว่า เคี้ยวนี้คุณย่าชอบให้ทำบุญ ก็บนบนเสด็จเตี้ยครับเคี้ยวนี้คุณย่าก็สวดมนต์ทุกวัน คุณย่าสวดให้ผมจะได้หายเร็วว

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็เชื่อนิดนึ่ง ก็บางทีแม่พาไปหาเจ้า เจ้าก็ให้ไปเอาอะไรก็ไม่รู้เป็นวิธีของเขา แล้วก็ไหว้พระด้วย

5. ภาพพจน์ของตัวเองตอนนี้ทั้งในสายตาของตัวเองและคนอื่นเป็นอย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) รู้สึกว่าตัวเองแปลกไปกว่าเดิมในเรื่องที่ไม่มีผมผมร่วงแต่ก็ไม่ตกใจครับและก็ไม่มีใครแซว หรือว่าอะไรผมเลยก็คิดตรงนี้

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปีได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็ไม่ได้มองตัวเองว่าแปลกหรืออะไร คนอื่นเค้าก็แซวบ้างว่าหัวล้าน แต่ผมก็ไม่ได้สนใจอะไร

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) มันยังงี้ก็ไม่รู้ ซิคๆ เหมือนศพเลย (หัวเราะ) ตัวก็ซิดไม่เหมือนคนอื่น

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ตอนแรกที่ผมร่วงก็ตกใจร่วงหมดหัวคนอื่นก็คิดว่าเป็นผู้ชายบางทีคนก็เดินมาถามเราว่าเป็นอะไร แต่พอหลังๆ ก็ชิน

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน) ก็รู้สึกแปลกๆ ค่ะ แต่ถ้าตัวเองผมขึ้นตอนนี้ก็รู้สึกแปลกๆ ค่ะเพราะว่าเห็นตัวเองจนชิน

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) รู้สึกเสียใจนิดๆ ที่ไม่มีผมเหมือนคนอื่น แต่ตอนหลังก็ทำได้ คนอื่นเค้าก็บอกว่าผมไปแต่ไม่มีใครแซวว่าอะไร

น้องจ๊ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) หน้าตามันดูยังไงบอกไม่ถูกมันดูปรุๆ แล้วก็ใหญ่ขึ้น คนอื่นก็จะมองเราแปลกๆ

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ดูแปลกๆ มันไม่มีผม คนอื่นก็สงสัยชอบถามอยู่เรื่อยๆว่าทำไมผมน้อย

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1ปี 6 เดือน) ตอนแรกๆ ก็ตกใจที่ผมร่วงพอนานๆ ก็เฉยๆ

น้องกัท (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ก็มันอ้วน อ้วนขึ้นอยากลด อยากลดอยากลดมากๆ บางทีก็ใส่เสื้อที่ปักออกไปข้างนอกก็จบ คนอื่นก็ไม่ได้มองยังงี้ เค้าบอกว่าโตขึ้นก็ไม่ได้ทำอะไรเราก็เฉิบๆ

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) รู้สึกว่าเราไม่มีผม รูปร่างก็แปลกๆ คนอื่นก็ชอบมาถามชอกแซกว่าเป็นอะไร

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) พอผมร่วงก็ตัดผมให้สั้นเข้าไว้ แต่เพื่อนๆ คนอื่นเขาก็รู้ว่าเราป่วยเป็นอะไร แต่ก็ไม่ได้สงสัยอะไรมาก แต่อาจดูแปลกกว่าคนอื่นหน่อย

6. แล้วมีผลต่อความเชื่อมั่นหรือความมั่นใจในตัวเองมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ไม่ค่อยมั่นใจเวลาออกไปไหนก็ใส่หมวกครับ

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) เงินอายุบ้างก็ใส่หมวกเอาเวลาจะออกไปไหน

น้องเคย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) ก็ใส่หมวกเวลาออกไปข้างนอกไม่ให้มันดูน่าเกลียด

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) เอาหมวกใส่ไปมันก็ธรรมดาของคนที่เป็นโรคนี้ ตอนนั้นก็ทำใจได้แล้ว

น้องกิ้ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือนได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ก็ตอนแรกก็ไม่อายเพราะแม่ซื้อผ้าโพกขาวๆ มาให้เค้าก็ไม่เห็นจะอะไรก็มีบ้างที่มองก็ไม่ค่ะ เพราะเรารู้ตัวว่าเราเป็นอะไร เราต้องโกนผมเพราะเรามีเหตุจำเป็นต้องโกน

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ตอนแรกๆ ก็ต้องให้พี่ออกไปซื้อของให้เวลาจะเอาอะไรต่อมาก็ใส่วิกเวลาออกไปข้างนอก

น้องจ๊ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ไม่มั่นใจครับก็นั่งเล่นอยู่ในบ้าน เล่นเกมบ้าง ดูทีวีบ้างเอาผ้าโพกหัวไว้ คนอื่นก็มองด้วยความสงสัยว่า ไอ้เด็กคนนี้นี่มันเป็นอะไร ทำไม่ถึงปิด mask อยู่ตลอดเวลามันเหมือนกับว่าเรา

เป็นนักร้องฝรั่งคนนึง เหมือน ไมเคิล แจ็คสัน มากกว่าที่ทั้งใส่หมวก ปิด mask แต่คืออยู่อย่างที่ไม่ได้
ถูมือ ผมก็เลยนั่งอยู่ในรถเล่น ไม่ออกไป

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษา
มาเป็นเวลา 2 ปี) เวลาไปไหนก็ต้องใส่หมวกคนอื่นจะได้ไม่มองมาก

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี
ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ขาดความมั่นใจนิดหน่อยเวลาจะออกไปไหนก็ใส่หมวก
หรืออยู่แต่ในบ้าน ไม่ได้ออกไปไหนเลยก็อึดอัดบ้าง

น้องกอล์ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา
1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) ผมก็ไม่ร่ว่งเท่าไรก็เลยไม่เคยอายใคร ไปไหนก็ไปได้
เป็นปกติ

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี
ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ก็รู้สึกอายเค้านะความอ้วนนี้ไม่ค่อยอาย แต่ผมร่ว่งก็อาย
บ้างเพราะว่าบางคนชอบมาถามชอกแซกอะไรอย่างนี้ผมก็บอกไปตามความจริงบางที แต่ส่วนใหญ่
คุณพ่อไม่ยอมมาให้บอก เราก็ปิดจมูกใส่ mask ใส่หมวก ก็ใช่ผมใส่หมวกเป็นประจำ

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ได้รับการ
รักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็ไม่ได้คิดอะไรก็ไม่อายหรือคนอื่นเพื่อนเค้าก็รู้ว่าเราเป็นอะไรช่วงที่ผมร่ว่ง
ก็ไม่ค่อยได้ออกไปไหนอยู่บ้าน

7. **สิ่งที่ได้รับการดูแลจากครอบครัว, แพทย์, พยาบาล และโรงพยาบาลมาทั้งหมดคิดว่า
พอใจหรือไม่พอใจอย่างไร และอยากให้ปรับปรุงอะไร เพราะอะไร**

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามา
เป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน)

ครอบครัว เดิมครอบครัวทุกคนก็เอาใจใส่ดี แต่พอป่วยก็เอาใจใส่มากขึ้น โดยแม่
จะเป็น คนคอยดูแลผมตลอดในช่วงที่ป่วย รู้สึกว่าแม่ก็ดูแลเอาใจใส่เรามากขึ้น ผมรู้สึกพอใจทุก
อย่างครับในเรื่องที่เขาช่วยทำอะไรให้ ช่วยซักผ้า ทำกับข้าวให้ และอยากให้เป็นอย่างนี้ก็คิดแล้ว

แพทย์ เรื่องการรักษาก็ดูแลเอาใจใส่คนไข้ดีเวลามาตรวจแต่ละครั้งหมอเค้าก็จะ
เป็นห่วงและคอยดูแลผมก็พอใจแล้วครับ

พยาบาล เขาก็ช่วยดูแล คอยบอก คอยแนะนำเรื่องต่างๆ ผมคิดว่าก็ได้อยู่แล้ว

โรงพยาบาล สถานที่ที่สะอาดดีคงไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรอีก

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี)

ครอบครัว พ่อแม่ก็ดูแลเราดี ผมรู้สึกพอใจมาก ช่วยดูแลในเรื่องความสะอาด อาหารการกินทุกอย่างที่แม่คอยดูแลเอาใจใส่และคอยให้กำลังใจผม ผมก็ไม่ต้องการอะไรอีก

แพทย์ จากคุณหมอก็ไม่ค่อยรักษาเก่ง: รักษาเก่ง แต่ก็ต้องรอ

พยาบาล คุณพยาบาลก็ใจดีครับคอยบอก คอยสอนเรื่องการดูแลตัวเอง

โรงพยาบาล สถานที่ก็ดีครับ สะอาดดี แต่ต้องรอนานเวลามาตรวจอาจจะเป็นเพราะที่นี่รักษาเก่ง

น้องเคย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน)

ครอบครัว แต่ก่อนพี่เขาชอบแก้งงหนู เคี้ยวนี้ไม่กล้ายุ่งด้วยเลย กลัวเจ็บพองใจมาก (หัวเราะ)ก็แม่เค้าคอยมาดูแลหนูตลอดเลย แต่ก่อนแม่เค้าก็ไม่ค่อยดูแล แต่หนูก็บอกกับแม่ว่า แม่ไม่รักหนูหรอก แม่บอกว่าเปล่า แม่มีน้องหลายคน มีพี่ด้วย ก็เลยไม่ได้ดูแล เป็นอย่างนี้ก็ดีแล้ว

แพทย์ ก็ดีอะค่ะที่เค้ารักษาหนูได้ แล้วยังใจดี พูจจาดีกับหนู

พยาบาล ก็บริการดี ทำไม่คอยเจ็บด้วย เช่น เจาะเลือด

โรงพยาบาล หนูว่าสถานที่ไม่คอยมีที่จอดรถ อยากให้มีที่จอดรถมากกว่านี้ เวลาเราจะได้สะดวกๆ หน่อยหนูว่ามันช้าเกินไป อยากให้มันเร็วกว่านี้ดับแคบไปหนูว่า มันน้อยเกินไปที่น้อยควรปรับปรุงการทำงานให้มันเร็วขึ้น

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปีได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน)

ครอบครัว ก็ช่วยเรื่องอาหารการกิน ความสะอาด เขาก็ช่วยเตือนช่วยบอกก็ช่วยเหมือนกันค่ะ พี่ เวลาออกไปไหน ไม่ได้หิบบ mask ไป เขาเขาก็เตือนให้หิบบ mask ไปด้วยได้รู้ว่าเขาเป็นห่วงเราเวลาเขาดูแลเอาใจใส่ เรายังมีความสุข

แพทย์ ก็ช่วยดูแลความสะอาด ดูแล port ให้กินอาหารที่มีประโยชน์ ประมาณนี้เวลาเขาบอก เขาพูด มันรู้สึกดี

พยาบาล การต้อนรับ ดูแล การพูดการจาดี ตลอดเวลาในแต่ละครั้งก็จะทักทายหนูดีค่ะ

โรงพยาบาล คืออยู่แล้ว หนูรู้สึกพอใจและรู้สึกดีใจที่ได้มารักษาที่นี่

น้องกิ่ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน)

ครอบครัว การดูแลก็มากขึ้นเป็นธรรมดาในเรื่องเสื้อผ้า งานบ้านอะไรพวกนี้ ซึ่งเมื่อก่อนหนูจะเป็นคนทำแต่เดี๋ยวนี้ไม่แล้วทำ บ้างนิดหน่อยก็มีเรื่องอาหารการกิน เรื่องเสื้อผ้าจะออกไปไหนก็บอก

แพทย์ ก็เกือบทุกอย่างค่ะเท่าที่ดูมาคุณหมอนี่ใจดีกว่าพ.อื่นๆ ที่สุดค่ะ คุณหมอจะพูดดี คุณ หมอน่ารัก

พยาบาล พอใจเกือบทุกอย่างเพราะพยาบาลที่นี่เป็นกันเองมากๆ ไม่เหมือนพยาบาลที่อื่นที่จะทำตัวดู หน้าดู พวกแบบเป็นผู้ใหญ่ พยาบาลที่อื่น หมอ ไม่ค่อยสุภาพ พยาบาลที่นี่สุภาพใจดีพูดกับเด็กดีมากกว่า

โรงพยาบาล ก็มีห้องน้ำตรงโรงอาหารข้างล่างไม่ค่อยสะอาด ที่จอครถน้อยขอกให้มีมากกว่านี้ แต่หนูมารดโดยสาร ไม่ได้ไทมารถตัวเองมาก็ไม่ทำไหร่ แล้วอยากให้ที่ห้องตรวจกว้างกว่านี้ คับแคบไปเพราะเด็กเยอะมากแต่ก็สะอาดดี

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน)

ครอบครัว พอใจมากที่ครอบครัวคอยดูแลเอาใจใส่เราดีคอยเป็นห่วงเป็นใย ช่วยดูแลทุกอย่าง

แพทย์ ก็พอใจเค้ามาถามว่าเป็นยังไง ห่วงใยเราดีช่วยรักษา

พยาบาล ก็ดูแลดี มาคุยเล่นเป็นกันเองกับคนไข้ทำให้เรารู้สึกไม่อึดอัด

โรงพยาบาล บางทีก็เร็วบางทีก็ช้าแล้วเรื่องสถานที่ดีก็ได้อยู่แล้วครับ

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี)

ครอบครัว พอใจครับ ก็ฝึกกันเลขครับ ก็ตอนที่ยังไม่ป่วยเขาดันไปที่อื่น พอเราป่วยเขาดันมาหาเราปลื้มดีออกมาหาหมวก่อนเรื่องอาหารการกินครับ

แพทย์ พอใจเรื่องการรักษา ช่วยรักษาผม: เขอะเลขครับ อยากให้ปรับปรุงเรื่องการเจาะหลังของเด็ก เพราะว่าเวลาเด็กบางคน หมอเจาะแล้ว หมอไม่ได้ฉีดยานอนหลับให้เด็กก่อนก่อนที่จะเจาะครับ

พยาบาล ก็ดีครับ พยาบาลทุกคนน่ารัก ใจดีเป็นกันเอง

โรงพยาบาล สถานที่ดูแล้วเหมือนจะเล็กไปนิดนึง

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่)

ครอบครัว พอใจทุกอย่างครับเรื่องอาหารการกิน , คอยบอกให้กินยาคอยดูแลเราตลอดในทุกเรื่องเป็นกำลังใจให้

แพทย์ พอใจในเรื่องการรักษา ดูแลดี ตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรักษา

พยาบาล ดูแลเอาใจใส่ดี คอยเป็นห่วงให้คำแนะนำการปฏิบัติต่างๆ

โรงพยาบาล พอใจเรื่องความสะดวก แต่คับแคบไปนิด แต่ก็มีหลายห้อง ถ้าเป็นไปได้อยากให้งกว้างกว่านี้

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน)

ครอบครัว ดูแลทุกอย่างแม่จะดูแลเรื่องอาหารการกิน การกินยา คอยเอาใจใส่

แพทย์ พอใจการดูแลเอาใจใส่ การรักษาคดี

พยาบาล การเอาใจใส่ดูแล เป็นห่วงและเป็นกันเอง

โรงพยาบาล พอใจเรื่องความสะดวกดี แต่สถานที่ควรกว้างกว่านี้

น้องกีฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน)

ครอบครัว พอใจเรื่องที่แม่ห่วงใย เรื่องงานบ้าน

แพทย์ พอใจทุกๆ ด้าน อย่างเดียวเจาะหลังเจ็บอยากให้มีเบาว่านี้นิดนึง

พยาบาล เจาะเลือดเก่ง ไม่ค่อยเจ็บเท่าไร

โรงพยาบาล ก็ดีเกือบทุกอย่าง เสียอย่างเดียวอยู่ใกล้ถนนให้ปลุกต้นไม้เยอะกว่านี้

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน)

ครอบครัว ก็พอใจทุกคนในบ้าน ทุกคนเข้าใจอ้อดูแลขึ้นเยอะเรื่องการติดเชื้ออาหารการกินครับ แล้วก็เรื่องการเล่นครับก็พอใจทุกอย่างคุณพ่อคุณแม่ดูแลดีทุกด้านส่วนใหญ่ด้านไม่ให้เล่นนาน ไม่ให้เล่นเกมคอมพิวเตอร์นาน กินอาหารที่มีประโยชน์ๆ ข้าวกล้อง กินผักเต้าหู้อะไรอย่างนี้แล้วก็ไม่กินของใส่ชูรส แล้วก็ระวังเรื่องการติดเชื้อคอยเตือนตลอด

แพทย์ พอใจคุณหมอกำลังใจคุณหมอ

พยาบาล ก็ดีมีความรู้ ช่วยเหลือในด้านปัญหาที่เราสงสัยจนผมรู้สึกพอใจ

โรงพยาบาล พอใจในเรื่องความพร้อมแล้วก็ทีมแพทย์ ชั้นตอนนั่งมันยุ่งยากไปสถานที่ก็มันเล็กไปนิดนะเพราะว่าคนมันค่อนข้างแออัด

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี)

ครอบครัว พอใจก็เวลาอยากกินอะไรแม่ก็ทำให้กินคอยดูแลให้กำลังใจพี่ๆ ก็เหมือนกัน

แพทย์ พอใจเวลานอนรพ. อะไรอย่างนี้หมอเขาก็มาเยี่ยมตอนเช้าๆ มาตรวจดูอาการของผม

พยาบาล ก็ดีครับ บางทีเขาก็มาคุยด้วย ทำให้หายเหงาได้ มีเพื่อนคุย

โรงพยาบาล ก็ดีสถานที่ ความสะอาดที่มันเล็กไปคนมันเยอะ ที่จอดรถไม่พออยากให้มีเพิ่มที่จอดรถ

8. ต้องการให้ชีวิตเป็นอย่างไรมีการวางแผนชีวิตในอนาคตไว้อย่างไร

น้องไผ่ (เพศชาย อายุ 13ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) อยากให้เรียนจบครบจบปริญญาตรีรับส่วนเรื่องอนาคตยังไม่ได้คิดไว้ว่าจะทำอะไร รอรักษาให้หายก่อน

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ยังไม่รู้อยากไปบวชรับเงินสงฆ์อายุ 20 ปี ก็น่าจะไปบวชได้

น้องเตย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน) ถ้าเกิดจบ course ปีนี้ ก็จะไปเรียนต่อ เพราะที่ไม่อยาก drop แล้ว อนาคตอยากเป็นนักร้องตอนนั้นจะไปประกวดแล้วต้องมาเข้าโรงพยาบาล ก็เลยไม่ได้ไปก็เสียใจอยู่เหมือนกัน

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน) ก็คิดว่า ถ้าหายก็จะไปเรียนต่อ ก็เรียนต่อไปเรื่อยๆ อนาคตยังคงจะ ยังไม่คิด รอรักษาให้หายก่อนแล้วค่อยคิดอีกที

น้องกิง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน) ก็รักษาให้หายอยากให้หายได้โดยไม่ต้องปลูกถ่ายไขกระดูกหมอบอกว่าการปลูกถ่ายไขกระดูกต้องกักภูมิให้ต่ำมากซึ่งจะกลัวตรงนั้นกลัวการติดเชื้อก็ตั้งใจเรียนให้ดีเรียนจบสูงๆจะทำงานอย่างที่ตัวเองอยากเป็นอยากเป็นแอร์โฮสเตสค่ะ

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน) ยังไม่ได้วางแผนอะไรไว้ คงจะไปเรียนต่อ อยากทำงานรัฐวิสาหกิจ

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี) ก็ยังบอกไม่ได้ ว่าจะเป็นการตรวจหรือหมอหรือทหารดี ยังไม่ได้วางแผนอะไรไว้ตอนนี้ อยากเรียนไปก่อน

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ยังไม่ได้วางแผนก็เรียนไปเรื่อยๆอยากทำงาน แต่ก็ไม่รู้ว่าจะทำงานอะไร

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) อนาคตอยากเป็นครูถ้ารักษาเสร็จ ก็จะกลับไปเรียนต่อเหมือนคนอื่น ๆ

น้องกีฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน) หายแล้วก็จะไปเรียนแล้วก็จะไปอยู่บ้านนอกที่บุรีรัมย์ อยากเป็นครู

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน) ผมก็กะว่าช่วง 1 ปีนี้ถ้าจบ ป.6 แล้วจะหยุดไว้ก่อนแล้วก็ช่วงนี้ตัวไปก่อนแล้วก็ไปเข้า ม.1 ใหม่นี้หน้า dropไว้ก่อนปีนึง อยากรักษาให้หายก่อน ให้ไปแบบว่าได้ไปจริงๆ ไม่ใช่ไปกะปริดกะปรอย อนาคตอยากเป็นโปรแกรมเมอร์

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี) ก็อยากเรียนให้จบก่อนเรียนไปเรื่อยๆ ก็ชักปริญาตรี อยากเรียนพวกบริหารครับ

ด้านสังคม

1. สัมพันธภาพกับเพื่อน ครู ครอบครัว พี่น้อง คนรอบข้าง เป็นอย่างไรบ้างเมื่อเทียบกับครั้งที่ยังไม่ป่วย

น้องไม้ (เพศชาย อายุ 13 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.6 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน)

ครอบครัว พี่น้อง ก็สนิทกันดี พอป่วยเขาก็ดูแลเรามากขึ้น โดยเฉพาะแม่จะเป็นคนคอยดูแลตลอด

เพื่อน ก่อนป่วยก็มีเพื่อนเยอะ มีเพื่อนสนิทประมาณ 5-6 คนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าง พอป่วยเพื่อนก็เท่าเดิม การทำกิจกรรม การบ้าน ก็เท่าเพื่อนคนอื่น เพื่อนก็ช่วยบ้าง

ครู เวลาหยุดเรียน ครูเขาก็ไม่ว่าอะไร ก็สนิทกับคุณครู ครูเขาทราบครับว่าเราป่วยครูเขาก็ไม่ค่อยดีครับครูช่วยดูแลผมที่โรงเรียนเวลาผมไม่สบายที่โรงเรียนก็บอกครู ทำให้เรามีสิทธิพิเศษกว่าเพื่อน โรงเรียนก็ไปบ้างหยุดบ้าง เวลาหยุดเรียนครูเขาก็ไม่ว่าอะไร แต่ก็ไม่ได้ขาดสอบ

น้องโอม (เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี)

ครอบครัว ก็ดูแลเอาใจใส่ทำให้สนิทกันดี คอยให้กำลังใจ

เพื่อน ก็มีเพื่อนเยอะ เพื่อนก็คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ

ครู เขาก็ไม่ค่อยดี พอรู้ว่าเราป่วย ก็ช่วยดูแลเราที่โรงเรียน เวลาไม่สบายก็บอกครู

น้องเคย (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 3 อาทิตย์ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 8 เดือน)

ครอบครัว ก็เป็นญาติกันหมดเลขทั้งซอกก็มาเยี่ยมบ่อยขึ้น พอรู้ว่าเราป่วยครอบครัวก็ดูแลเราดี

เพื่อน ก็ไปหาเพื่อนที่โรงเรียน เพื่อนก็เอาของมาให้ดื่มเลข (ขี้ม) ก็ดีใจค่ะ

ครู เขาก็มาค่ะ มาโรงพยาบาลด้วยก็มากขึ้น วันนั้นไปโรงเรียนมีแต่ครูมาดูแล

น้องโบว์ (เพศหญิง อายุ 13 ปี จบชั้น ป.6 หยุดเรียนมาเป็นเวลา 2 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 8 เดือน)

ครอบครัว ก็เหมือนเดิมค่ะ เอาใจใส่กันมากขึ้นความสัมพันธ์ในครอบครัวก็ดี ทุกคนก็ดีกับเรา

เพื่อน ก็ทราบค่ะ บางทีเพื่อนก็มาเยี่ยมที่บ้าน บางทีก็มาเล่นด้วยกัน

ครู ก็มาเยี่ยมเป็นบางครั้ง

น้องกิ่ง (เพศหญิง อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 8 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 11 เดือน)

ครอบครัว ก็สนิทกันมากขึ้นคอยดูแลเอาใจใส่ดี

เพื่อน ก็เยอะอยู่ มีเพื่อนที่สนิทมากๆ คนหนึ่งจะคอยโทรมาให้กำลังใจตลอดก็มากขึ้นมากกว่าเดิมค่ะ คำโทรมาบ่อยมากโทรมาถามว่าเป็นอย่างไรจะเป็นอะไรไหมเมื่อไหร่จะไปโรงเรียนได้ แล้วเค้าบอกว่ายากมาเยี่ยมแต่เค้าไม่ค่อยมีเวลาเพราะว่าเขาต้องเรียนพิเศษ

ครู ไม่ค่อยได้เจอครูเลย

น้องเจน (เพศหญิง อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 5 เดือน ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 6 เดือน)

ครอบครัว ก็สนิทกันดีตั้งแต่ป่วย ก็สนิทมากขึ้น คอยดูแลตลอด

เพื่อน ก็ติดต่อบ้าง โทรไปหาบ้างแต่น้อยลง

ครู ไม่ค่อยได้เจอครูแล้วกับเพื่อนบ้านก็คุยกัน

น้องโจ้ (เพศชาย อายุ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 3 ปี)

ครอบครัว ก็มาดูแลหมก่อนเลย รวมถึงญาติด้วยจะให้ความสำคัญกับผมมาก

เพื่อน เค้าก็ช่วยเหลือผมบ้าง ไม่ช่วยบ้าง

ครู ไม่ต้องพูดเลยครับ ช่วยกันทุกคนเค้าก็ช่วยดูแลไม่ให้ผมไปเล่นอะไรรุนแรง

น้องเล็ก (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ยังไปโรงเรียนอยู่ ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี)

ครอบครัว ก็สนิทกันมีเวลามาดูแลเรามากขึ้น

เพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ก็เหมือนเดิมก็ช่วยหลายอย่างเวลาไม่ได้ไปโรงเรียน ไปถามเขา

ครู ก็เหมือนกันครับก็มากเหมือนกัน

น้องโจ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสือชั้น ป.6 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1ปี 6 เดือน)

ครอบครัว ก็สนิทกันดี คอยดูแลเอาใจใส่เป็นกำลังใจ

เพื่อน ก็ไม่ค่อยมีเพื่อน เพื่อนมาเยี่ยมบ้าง

ครู ก็เหมือนกัน

น้องก๊ฟ (เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.5 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน)

ครอบครัว ก็สนิทกันดี คอยดูแลเอาใจใส่ตลอด

เพื่อน ก็เหมือนเดิมก็เล่นกันปกติ

ครู ก็เหมือนเดิม แต่ว่าครูเขาบอกห้ามเล่นบอลอะไรอย่างนี้ถ้าจะเรียน หนูก็เลยไม่ยอมเรียนเพราะว่าช่วยเพื่อนทำกิจกรรมไม่ได้

น้องเอก (เพศชาย อายุ 12 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.1 ขณะนี้หยุดเรียนมาเป็นเวลา 1 ปี ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน)

ครอบครัว ดูแลเราตลอดสนิทกันดีพ่อแม่ ญาติๆ คอยมาเยี่ยมเสมอ

เพื่อน ดูแลมากขึ้นเพื่อนที่โรงเรียน แต่เพื่อนแถวบ้านดูเหมือนน้อยลงเหมือนกับว่าพ่อแม่เค้าไม่ค่อยเข้าใจอะไรอย่างนี้ พ่อแม่เค้าอาจจะกลัวว่าเค้าจะทำอะไรเราก็เลยไม่ค่อยได้มาเล่นกัน

ครู ก็ช่วยตลอดบางทีก็มาสอนให้ที่บ้านก็มาเยี่ยมที่ รพ. บ่อยๆ คุณครูนะแต่เพื่อนยังไม่เคยมา แต่แถวบ้านก็มีบ้าง

น้องลพ (เพศชาย อายุ 14 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.2 ขณะนี้ยังไปโรงเรียนอยู่ได้รับการรักษามาเป็นเวลา 2 ปี)

ครอบครัว ก็สนิทกันมากขึ้น ผลัดกันมาดูแลหมดตลอด

เพื่อน ก็ช่วยบางทีแบบว่าเรียนเกษตรปลูกต้นไม้บางทีเพื่อนก็มาช่วย

ครู ก็ดูแลดีคอยเตือนเพื่อนว่าตอนนั้นเรามี port ก็อย่ามาโดน ก็ไม่ค่อยมีเพื่อนบ้าน